

og at man fra den grønlandske Handels Side stiller sig saa velvilligt som muligt overfor den frie Samhandel mellem Grønlænderne indbyrdes.

Da man indenfor Udvalget har været klar over, at de økonomiske Forhold og Erhvervslivet maa udvikles og reformeres stærkt i de kommende Aar, og klar over Betydningen af, at Repræsentanter for Rigsdagen stadig følger de herhenhørende Forhold, er man enig om, at der af Rigsdagen vælges et Udvalg, som sammen med Regeringen og Handelens Styrelse kan tage disse vigtige Spørgsmaal op til en hurtig og grundig Undersøgelse, uden at Udvalget dog har nogen Beføjelse til at administrere.

Man har i Udvalget drøftet den Tanke udtrykkelig i Loven at fastslaa, at det foreslaaede Udvalg skal have Beføjelse til at tilkalde sagkyndige til Forhandling, men man har frafaldet dette ud fra den Betragtning, at § 7 i den foreliggende Formulering afgiver tilstrækkelig Hjælp hertil.

Det betragtes som en Selvfølge, at Udvalget ikke bliver lønnet paa anden Maade end med de i Tjenestemandsløven fastsatte Dagpenge for hvert Møde.

Man har ogsaa i Udvalget drøftet Betydningen af et maalbevidst Arbejde for Ophjælpning af saadanne Erhverv som Fiskeri, Faareavl, Renavl og Ræveavl, og man har været enig om, at der her vil være nærliggende Opgaver at tage op til nøjere Prøvelse og Løsning i den nærmeste Fremtid til Gavn for den grønlandske Befolkning.

I Udvalget har der været Enighed om, at der i Grønland bosættes danske Familier, der har praktisk Indsigt i Landbrug, Fiskeri og Faareavl, for at de kan oplære Grønlænderne i disse Erhverv.

Et *Mindretal* (Grønbæk, Raunkjær, Samuelsen, Chr. Søgaard og Vangaard) havde ønsket Ændringsforslag Nr. 8 om en ny Paragraf affattet saaledes, at det deri foreslaaede Udvalg kom til at bestaa af 4 Medlemmer, valgte af Rigsdagen, samt 3 sagkyndige Medlemmer, der skulde være

tidligere grønlandske Embedsmænd, valgte af Embedsmændene i Grønland. Mindretallet har imidlertid ikke kunnet trænge igennem med sin Anskuelse og har til sidst akkviesceret ved Bemærkningen i Betænkningen om det nævnte Udvalgs Kompetence til at tilkalde sagkyndige.

Samme Mindretal har endvidere stillet Ændringsforslag Nr. 9 til § 9, saaledes at det ikke skal være en Betingelse, at Landsfogeden har en Uddannelse som den, der kræves til at beklæde et Dommerembede i Danmark. Mindretallet maa vel anse det for ønskeligt, at Landsfogeden har en juridisk Uddannelse, særlig med Henblik paa mulige Overtrædelser af Bestemmelserne om Fiskeri og Adgang til Landet. Men Mindretallet kunde ogsaa tænke sig dette sidste naaet paa anden Maade, f. Eks. ved, at en Auditor ledsagede Fiskeriinspektionsskibet, eller ved — hvad der muligvis er tilstrækkeligt —, at Landsfogeden var exam. jur., og frygter for, dersom ovennævnte Bestemmelse gøres obligatorisk, at indskrænke Muligheden for at faa tilstrækkeligt alsidigt uddannede Personer til Landsfogedens meget betydningsfulde Embede, der er af mangesidig Art.

Ved at undlade i Loven at stille omtalte Betingelse har Styrelsen fuldstændig Frihed og da ogsaa til at indstille til Udnævnelse Landsfogder, der er juridiske Kandidater.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af Udvalget, tiltraadt af *Indenrigsministeren*:

1) Paragraffen affattes saaledes:
 „Grønland deles i 3 Landsdele: *Sydgrønland* omfattende Strækningen fra Lindenovsfjorden til Nordre Strømfjord; *Nordgrønland* omfattende Strækningen fra Nordre Strømfjord til Nordostrundingen; *Østgrønland* omfattende Strækningen fra Nordostrundingen til Lindenovsfjorden.“